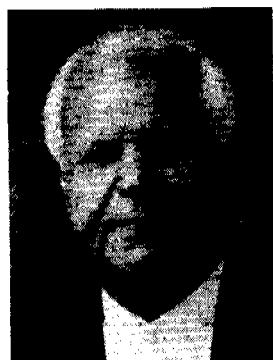

صادرات

اشاره:

بازار آسیای مرکزی و قفقاز از بازارهای پر تقاضا و روبه توسعه جهان است. حضور مستمر در این بازارها و عرضه منظم محصولات موردنیاز این جماهیر، می‌تواند در رشد پایدار صادرات غیرنفتی تأثیر بسیاری داشته باشد.

درباره وضعیت این بازارها، نحوه نفوذ در آنها و حضور مستمر برای رشد صادرات، خبرنگار نشریه «بررسی‌های بازارکاری» با آقای منوچهر پورالله‌وردي رئیس اتاق بازارکاری و صنایع و معادن استان کلستان گفت و کویی دارد که برای علاقه‌مندان به تجارت با منطقه آسیای مرکزی و قفقاز، خواندنی است.

**ایران به آسیای مرکزی و قفقاز من تحویل داده
۱۴۰۷ میلیارد دلار را
پیشنهاد دارد**

کسترد در میادین میوه و ترددبار آسیای مرکزی عرضه و جذب می‌شد. اما به دلایل مختلف، امروز کمتر از گذشته کالاهای ایرانی به بازار این کشورها صادر می‌شود و متأسفانه دیگر کشورهای رقیب ایران شده‌اند.

دلیل اصلی علاقه مردم آسیای مرکزی و قفقاز به خرید و مصرف کالاهای ایرانی چیست؟

مردم این کشورها تا سال ۱۹۹۱ که اتحاد جماهیر شوروی سابق، از هم پاشیده شد، در پشت پرده قرار داشتند. از این سال ابتدا مبادلات مرزی آغاز گردید و به موازات

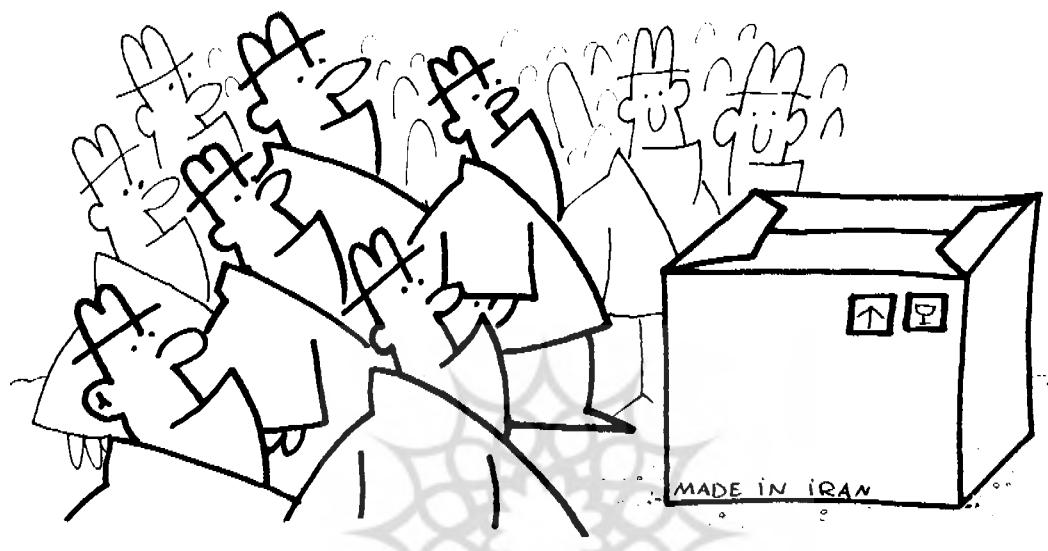
■ با شناختی که جنابعالی از بازارهای آسیای مرکزی و قفقاز دارد، وضعیت کلی این بازارها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

■ بازار کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز برای صدور کالاهای ایرانی از جمله میوه و ترددبار، بسیار مطلوب است. مردم این کشورها به مصرف کالاهای ایرانی علاقه زیادی دارند و کالاهای صنعتی و کشاورزی ایران در سطح وسیعی می‌توانند در این بازارها جذب شوند. در بدو گشایش این بازارها، مرکبات شمال ایران به طور

■ مشکلات مبتلا به صادرات کالا به کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز چیستند؟

- مشکلات و پیشنهادها را می‌توان این چیزین بیان کرد:
- ۱- دولت باید به صادرکنندگان اعتماد کند و برای کالاهای صادراتی قیمت تعیین نکند.

گفت و گوهای مقامهای رسمی ایران با کشورهای مذکور در زمینه مسایل گمرکی، ارتباطات و...، ارسال کالا صورت گرفت. دعوت اتاق بازرگانی گرگان از تجار شهرهای مرزی نیز سبب شد که آنها با کالاهای ایرانی به ویژه میوه و ترهبار استان مازندران آشنا شوند.

۲- قوانین دستوپاگیر باید از بین برود. به ویژه قوانین گمرکی باید به طور بنیادی تغییر کند و برمبنای توسعه صادرات شکل بگیرد.

۳- مشکل دیگر نارسایی در حمل و نقل کالا به کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز می‌باشد که باید از بین برود. در حال حاضر در مورد قیمت حمل بار هیچ‌گونه نظارتی وجود ندارد. در حالی که ضرورت دارد حمل و نقل دریایی با کشورهای آسیای مرکزی مانند حمل و نقل بار در خلیج فارس با استفاده از لنج‌های با تناز پایین (۲ تا ۴ هزار تن) گسترش یابد. به نظر می‌رسد که هزینه حمل و نقل دریایی معادل یک‌سوم هزینه حمل و نقل زمینی است و لذا ضرورت دارد حمل و نقل دریایی در دریای خزر توسعه پیدا کند.

۴- فقدان نظام بانکی و بیمه‌ای. بانک‌های ایرانی در کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز به هیچ‌وجه فعل نمی‌باشند و بازرگانان ایرانی نمی‌توانند درآمد حاصل از صادراتشان را از طریق بانک‌های ایرانی به کشور برگردانند. در حال حاضر این کار با استفاده از نظام بانکی کشورهای آسیای مرکزی و

○ در بد و گشایش بازارهای آسیای مرکزی و قفقاز، کالاهای ایرانی به شدت در این بازارها عرضه و جذب شد، اما امروز به دلیل مختلف‌کمتر از گذشته کالاهای ایران به این بازارها صادر می‌شود و کشورهای دیگر رقیب ایران شده‌اند.

نخستین نمایشگاه کالاهای ایرانی در عشق‌آباد و سپس در باکو، تاشکند، دوشنبه و آلماتی نتایج بسیار مطلوبی داشت. این نمایشگاه موجب شد که ساکنان آسیای مرکزی و قفقاز با کالاهای ایرانی آشنا شوند. استقبال از کالاهای ایران در نمایشگاه عشق‌آباد قابل توصیف نیست.

کشورهایی مانند تاجیکستان که از نظر فرهنگ و زبان با ایران نزدیک هستند، به قدری علاقه‌مند به کالاهای ایرانی می‌باشند که قابل بیان نیست. از این رو مسؤولان اقتصادی کشور باید نسبت به این موضوع توجه خاص داشته باشند.

۱۱- صدور کالاهای غیراستاندارد که ضربات شدیدی به صادرات ایران به این بازارها وارد کرده است. در این مورد ضرورت دارد که تجار به کیفیت کالاهای صادراتی توجه کنند و استانداردهای قابل قبول در سطح جهانی را رعایت نمایند.

۱۲- ثبت نرخ ارز صادراتی در چند سال اخیر، جذابیت صادرات را از بین برده است. برخ ارز دستکم باید متناسب با میزان تورم در کشور افزایش یابد.

۱۳- بانک مرکزی باید اعمال سیاست انقباضی بر بانکها را رها کند. میزان تخصیص اعتبارات ریالی به بخش‌های تولیدی و خدماتی متناسب با نیاز متقاضیان نمی‌باشد.

۱۴- فقدان سیاست تشویق صادرات که سبب شده است تا چتر حمایتی دولت آنچنان که باید و شاید عمل نکند. باید واحدهای ارزآور مورد تشویق‌های خاص مالیاتی و تخصیص ارز قرار گیرند.

۱۵- تقویت نهادهای جوان که ویژه صادرات می‌باشند، مانند صندوق ضمانت صادرات و بانک توسعه صادرات ایران. این نهادها بنیه مالی کافی ندارند.

۱۶- تسهیل شرایط پیمان‌سپاری.

۱۷- حل مشکلات مربوط به دریافت روادید برای تجار ایرانی.

■ آیا تجار کشورهای رقیب ایران در بازارهای آسیای مرکزی و قفقاز نیز با چنین مشکلاتی روبرو می‌باشند؟

□ کشورهای رقیب ایران مانند ترکیه در جماهیر آسیای مرکزی و قفقاز شرکت‌های حمل و نقل، بیمه و... دارند که به طور مستمر به تجار ترک و دیگر کشورها کمک می‌کنند. دریافت روادید ورود به کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز برای تجار رقیب ایران بسیار آسان است، در حالی که تجار ایرانی در این زمینه مشکل دارد. بازارگانان ترک بدون دریافت روادید می‌توانند یک ماه در قزاقستان اقامت کنند، ولی تجار ایرانی باید در ایران روادید این کشور را دریافت کنند و هنگام ورود، خود را به پلیس قزاقستان معرفی نمایند که این کار، وقت‌گیر است.

پول حاصل از صدور کالای توسط بازارگانان ترک یا دیگر کشورها توسط شب بانک‌هایشان در آسیای مرکزی و قفقاز تبدیل و به کشورشان منتقل می‌شود. اما تجار ایرانی در این زمینه با مشکل روبرو هستند و بانک‌های ایرانی چنین روابطی با بانک جماهیر آسیای مرکزی و قفقاز ندارند.

قفقاز و یا شعب بانک‌های خارجی در این کشورها صورت می‌گیرد. پول تجار ایرانی از طریق این بانک‌ها ابتدا به اروپا و سپس از آنجا به ایران ارسال می‌شود و کارمزد زیادی به آن تعلق می‌گیرد. باید بانک‌های ایرانی در کنار بازارگانان باشند و از آنها حمایت کنند.

○ صادرکنندگان کالا به آسیای مرکزی و قفقاز باید به کیفیت کالاهای صادراتی خود توجه کنند و استانداردهای قابل قبول در سطح جهانی را رعایت نمایند.

نبود روابط بانکی با کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز مانع از باز کردن اعتبارات استانداری (L.C.) می‌شود و در نتیجه کالا باید به طور امنی به این جماهیر صادر شود. در نتیجه تاکنون بسیاری از مطالبات تجار ایرانی را بازارگانان کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز پرداخت نکرده‌اند. در همین حال هیچ ضابطه و قانونی از تجار ایرانی حمایت نمی‌کند و نمایندگی‌های ایران نیز نتوانسته‌اند در وصول مطالبات تجار کشور فعلیتی کنند. مذاکرات برعی مسؤولان در این خصوص نیز بی‌نتیجه مانده است. در سه سال اخیر حدود ۱۵ میلیون دلار از مطالبات تجار ایرانی طرف قرارداد با بازارگانان آسیای مرکزی و قفقاز، حیف و میل شده است.

۶- نبود امنیت در جاده‌های کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز، استاندارد نبودن این جاده‌ها و صدماتی که به کامیون‌های ایرانی وارد می‌شود، از دیگر مشکلات صادرکنندگان کالا به بازار آسیای مرکزی و قفقاز است. در چند نوبت نیز کالاهای ایرانی در جاده‌های این کشورها به یغما رفته است.

۷- تغییرات پی‌درپی قوانین و مقررات حاکم بر صادرات نیز سبب شده است که صادرکنندگان نتوانند به برنامه‌ریزی بلندمدت پردازنده با مشکلات زیادی روبرو شوند.

۸- نبود شناخت کافی مردم و تجار آسیای مرکزی و قفقاز از کالاهای ایرانی.

۹- فقدان توان مالی و ساختار تشکیلاتی صادراتی کشور.
۱۰- بالا بودن هزینه بازاریابی، تبلیغ و شرکت در نمایشگاه‌های آسیای مرکزی و قفقاز. در نتیجه کمتر صادرکنندگان قادر است به طور مستمر در این نمایشگاه‌ها حضور پیدا کند.

صادرات میوه به آسیای مرکزی و قفقاز مطرح شوند و در این بازارها نفوذ کنند؟

□ کشورهای کره جنوبی، چین، آلمان و حتی امریکا حرکت‌هایی را در این بازارها آغاز کردند و در صدور انواع کالاهای رقیب ایران شدند. در زمینه میوه نیز ترکیه، اسرائیل غاصب و تا حدودی عربستان، بازار ایران را گرفتند. شاید بتوان گفت که تجار ایرانی بیشترین ضربه را از کیفیت نامناسب بسته‌بندی کالاهای خود خوردند. البته نمایندگی‌ها و سفارتخانه‌های جمهوری اسلامی ایران در این جماهیر این موضوع را پیش‌بینی می‌کردند.

■ آیا سفارتخانه‌های ایران در کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز، مشdarهای لازم را به صادرکنندگان میوه به این کشورها ندادند؟

□ بله. سفارتخانه‌های ایران در هر یک از این جماهیر به طرق مختلف هشدار دادند که فسادپذیری میوه و تردیدار بسته‌بندی نامطلوب، به‌زودی بازار جمهوری‌های تازه استقلال یافته را از دست ایران خارج می‌کند و رقبا آن را قبضه می‌کنند. البته تجار این جماهیر نیز به دلیل ضعف‌های یادشده، میوه‌های ایران را تهدید به تحریم کردند. این مسایل از سوی اتاق بازارگانی گرگان در کمیته توسعه صادرات استان به استاندار مازندران اعلام شد و ایشان نیز توجه داشتند. قرار شد برخی اقلام صادراتی با نظارت و بازرگانی (کنترل) صادر گردد.

○ کشورهای کره جنوبی، چین، آلمان و حتی امریکا حرکت‌هایی را در بازارهای آسیای مرکزی آغاز کردند و در صدور انواع کالاهای رقیب ایران شدند.

■ نتیجه این بازبینی‌ها و بازرگانی‌ها چه بود؟

ناقرار شد در چهار نقطه استان مازندران (شهرهای ساری، نوشتر، گند و گرگان) پایانه‌های صادراتی به‌وجاید. این پایانه‌ها برای جلوگیری از تحریم میوه‌ها و دیگر کالاهای ایرانی متمرث مر بودند. در این پایانه‌ها، گمرک، قرنطینه، مؤسسه استاندارد و... مستقر بودند و کالاهای را پس از کنترل (اورگانی) پلمب می‌کردند و سپس از مرز خارج می‌شدند. پایانه‌های صادراتی در چهار ماد فعلیت خود نتیجه بسیار مثبتی داشتند و صادرات میوه، تردیدار و دیگر کالاهای به نحو چشمگیری افزایش یافت ولی پس از این مدت تعطیل شدند.

○ تثبیت نرخ ارز، سیاست انقباضی بانک مرکزی، نبود تشویق بخش‌های تولیدی و صادراتی، مشکلات روادید و... از دیگر معضلات صادرکنندگان است.

■ برای حضور مستمر و موقتی آمیز در بازار آسیای مرکزی و قفقاز باید چه سیاست‌هایی را دنبال کرد؟

۱) پس از مروپاشی شوروی سابق، اتاق بازرگانی و صنایع و معادن گرگان با اتاق‌های بازرگانی هر یک از این جماهیر روابط کمتر دارد و حسن‌های برقرار کرده است و به‌طور مرتب با اینها در تماس است. اعضای این اتاق‌ها را به ایران دعوت می‌کنند. انها نیز به‌طور متقابل از اعضای اتاق گرگان دعوت می‌کنند.

■ آیا بمنظر شما می‌توان بار دیگر بازار آسیای مرکزی و قفقاز را از آن صادرکنندگان ایران ساخت؟

لابه همت دولتمردان و بازرگانان ایران، این امر قابل تحقق می‌باشد. البته دولت باید برنامه‌ریزی اولیه را انجام دهد، زیرا بازرگانان جوان و مستعد. آمادگی دارند که انواع محصولات را به بازار آسیای مرکزی صادر کنند.

دولت باید پایانه‌های صادراتی ایجاد کند تا از تشریفات اداری راید در زمینه صدور کالا کاسته شود. پایانه‌های صادراتی در شهرهای مرکزی هنوز وجود دارند، اما نماینده گمرک در آنها نیست. کارهای گمرکی در مرز «پل» در ۷ کیلومتری گرگان انجام می‌شود.

وجود پایانه‌های صادراتی سبب می‌شود که از خروج کالاهای غیراستاندارد جلوگیری شود. برای آنکه بتوانیم صادرات مطلوبی داشته باشیم، هماهنگی وزارت بازرگانی و گمرک ضروری است.

■ آیا می‌توان کالاهای ایرانی را به‌طور پایاپای با جماهیر آسیای مرکزی و قفقاز مبادله کرد تا رشد صادرات به این کشورها میسر گردد؟

۱) در حال حاضر این کار صورت می‌گیرد. تجار و بازرگانان ایرانی در قبال صدور کالا از بازرگانان قراقستان مواد شیمیایی خریداری و وارد می‌کنند.

در کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز کالاهای مختلفی مانند لوله‌های سفید، انواع اهن‌الات، الومینیوم، آهن قراضه و... تولید و صادر می‌شود.

■ چه کشورهایی توافقنامه‌ای رقیب ایران در

هستند.

■ چه نوع میوه‌هایی به کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز صادر می‌شود؟

□ میوه‌ها و صیفی‌های ایرانی که به این بازارها صادر می‌شوند، عبارتند از: گوجه‌فرنگی، خیار، انواع مرکبات، آلو قطراه‌طلا، آلو سانتروزا، گیلاس، زردآلو و سیب‌زمینی. در گذشته تمام بازار سیب‌زمینی آسیای مرکزی و قفقاز در دست تجار ایران بود، ولی بی‌ثباتی مقررات سبب شد که ناگهان صدور سیب‌زمینی ممنوع شود. تجار آسیای مرکزی اکنون روی تجار ایرانی حساب باز نمی‌کنند و اعتقاد دارند در اثر بی‌ثباتی قوانین و مقررات ایران، نمی‌توان به تجار ایرانی اعتماد کرد.

■ در سال‌های اخیر میوه‌های چه کشورهایی بازار آسیای مرکزی و قفقاز را تغییر کرده‌است؟

□ ترکیه با بسته‌بندی مطلوب، بازار مرکبات این منطقه را گرفته است. خیار و گوجه‌فرنگی عربستان نیز به طور گسترده به جمهوری‌های آسیای مرکزی و قفقاز صادر می‌شود. اسرائیل غاصب و آمریکا نیز تا حدودی در این بازارها فعال می‌باشند.

■ با وجود نتایج مثبت عملکرد پایانه‌ها در رونق صادرات میوه و تره‌بار، چرا تعطیل شدند؟

□ متأسفانه همکاری گمرک به دلیل موافع قانون قطع شد. قانون اجازه فعالیت را به گمرک نمی‌داد و دیگر ارزیابان به پایانه‌ها اعزام نشدند. در نتیجه پایانه‌ها تعطیل شدند.

○ با همت دولتمردان و بازارگانان ایران

می‌توان بار دیگر بازارهای آسیای مرکزی را به دست آورد. دولت باید برنامه‌ریزی اولیه را انجام دهد و پایانه‌های صادراتی ایجاد کند تا تشریفات اداری زاید، کاهش یابد.

■ آیا موضوع تعطیلی پایانه‌ها به مقامات گمرک جمهوری اسلامی ایران منعکس شده است؟

□ در جلسه هیأت نهایندگان اتاق ایران، ریاست کنونی گمرک جمهوری اسلامی ایران نیز حضور داشت و تمام موارد از جمله تعطیلی پایانه‌های صادراتی استان مازندران مطرح شد. قرار است در اسرع وقت به این موضوع رسیدگی شود، البته تاکنون مسأله پیگیری نشده و پایانه‌ها همچنان تعطیل

باشند تا بتوان دوباره بازار آسیای مرکزی را از آن کالاهای ایران کرد.

اتاق گرگان در حد توان خود صادرکنندگان کالا به این بازارها را هدایت می‌کند. اگر دولت و نمایندگی‌های ایران در این کشورها تسهیلات لازم را در اختیار صادرکنندگان قرار دهد، دستکم یک‌سوم این بازارها که رقمی حدود ۲۰ میلیارد دلار در سال است، در اختیار صادرکنندگان ایرانی قرار می‌گیرد. کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز سالانه ۶۰ میلیارد دلار کالای مصرفی نیاز دارند.

■ پیش‌نیازهای لازم برای صدور سالانه ۲۰ میلیارد دلار کالا به آسیای مرکزی و قفقاز چیست؟

□ اگر دولت بتواند برنامه‌ریزی دقیقی انجام دهد، در عرض ۱۲ سال به خوبی می‌توان به رقم ۱۲ میلیارد دلار صادرات سالانه به آسیای مرکزی و قفقاز دست یافته. در این صورت می‌توان با اطمینان گفت که به درآمد نفت نیاز نخواهیم داشت. موقعیت جغرافیایی، آبوهوا، منابع زیرزمینی، تولیدات صنعتی و کشاورزی ایران در سطح بالایی است و هنوز از آنها به طور شایسته و کافی استفاده نشده است. اگر دولتمردان و متخصصان با یک برنامه‌ریزی حساب شده حرکت کنند، حتی پس از ۱۰ یا ۱۲ سال به رقم صادرات موردنظر به بازار آسیای مرکزی و قفقاز دست خواهیم یافت.

■ آیا استاندارد کردن اجباری میوه‌های صادراتی ایران لازم است تا بتوان در بازارهای آسیای مرکزی و قفقاز حضوری تأمین با موقعیت داشت؟

□ استاندارد اجباری میوه‌های صادراتی ایران، الزامی است. در حال حاضر برخی کالاهای مشمول استاندارد اجباری هستند و استاندارد کردن برخی دیگر نیز به تشخیص مسؤولان به شورای عالی استاندارد پیشنهاد می‌شود. اتاق بازرگانی گرگان در جلسه کمیته صادرات استان مازندران پیشنهاد اجباری کردن استاندارد مرکبات را ارایه داد.

به دلیل استاندارد نبودن مرکبات صادراتی ایران، بازارهای آسیای مرکزی از دست رفته است. امید می‌رود در آینده مرکبات مشمول استاندارد اجباری شود.

○ سفارتخانه‌های ایران در جماهیر آسیای مرکزی به طرق مختلف هشدار دادند که با توجه به فساد پذیری میوه و ترهبار و بسته‌بندی نامطلوب آنها، به‌زودی بازارهای این کشورها از دست ایران خارج می‌شوند و رقبا آنها را قبضه می‌کنند.

■ استقبال مردم جامعه آسیای مرکزی و قفقاز از میوه‌های ایرانی چگونه است؟

□ آنها طالب میوه‌های ایرانی هستند، اگرچه برخی از این جماهیر، خود میوه‌های خوبی دارند. برای مثال در خجند تاجیکستان اوخر فروردین زردآلو و گیلاس با کیفیت بالا تولید و به بازار عرضه می‌شود. بازرگانان ایرانی می‌توانند این میوه‌ها را خریداری کنند و با بسته‌بندی مطلوب و حمل و نقل به موقع و با ایجاد صنایع تبدیلی، آنها را به طرق مختلف صادر کنند. سبب کیوی، انواع مرکبات، هلو، گوجه‌فرنگی و خیار ایران در آسیای مرکزی و قفقاز طالبان بسیار دارد.

■ توانمندی‌های بخش کشاورزی و باگدازی استان مازندران در چه حدی است؟

□ ۴۲ درصد تولید پنبه، ۳۲ درصد تولید دانه‌های روغنی، ۳/۲ درصد تولید کننم، ۲/۳ درصد تولید جو، ۴/۱ درصد تولید سیب‌زمینی، ۶/۱ درصد تولید شلتوك و ۳۵ درصد تولید توتون کشور، در استان مازندران صورت می‌گیرد.

قدرت صادرات تمام کالاهای به بازارهای آسیای مرکزی و قفقاز وجود دارد. استان مازندران توان صادراتی بسیاری به این بازارها دارد. نه تنها استان مازندران چنین قدرتی در تولید محصولات کشاورزی دارد، بلکه در ایران حدود ۵۹ درصد پسته، ۱۸ درصد خرما، ۸/۵ درصد کشمش، ۸/۵ درصد زردآلو، ۳/۵ درصد انواع مرکبات و ۸ درصد انواع میوه‌های جهان تولید می‌شود.

■ چرا اتاق گرگان خدمات لازم را در اختیار تجار و صادرکنندگان قرار نمی‌دهد؟

□ برخی خدمات باید از سوی دولت به صادرکنندگان ارایه شود. روایید، ضوابط حقوقی و اقتصادی تابع همکاری‌های میان دولت‌هاست و باید در قالب پروتکل‌ها برای آنها چاره‌اندیشی کرد. سفارتخانه‌های ایران در جماهیر آسیای مرکزی و قفقاز نیز نقش اساسی دارند و دولت برای آنها باید برنامه‌ریزی کند. وابستگان بازرگانی باید در کنار تجار ایرانی

